

CV VÂNT ZIDITOR

Foaia parohiei "Sfinții Trei Ierarhi"
Str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Apare cu binecuvântarea
Î.P.S. Dr. Ioachim arhiepiscop al Romanului și Bacăului
Septembrie 2015
Nr. 3

1 SEPTEMBRIE ÎNCEPUTUL ANULUI BISERICESC

Spre deosebire de anul civil care începe la 1 Ianuarie, prima zi din anul bisericesc este 1 Septembrie deoarece după tradiția moștenită din Legea Veche aceasta a fost prima zi a creației și ziua în care mântuitorul nostru Iisus Hristos a început activitatea Sa publică atunci când a citit în sinagogă cuvintele proorocului Isaia cap. 61 v. 1-2 care profețea despre sine.

Structura anului bisericesc

În centrul anului bisericesc se află sărbătoarea Învierii Domnului; în funcție de aceasta anul bisericesc se împarte în trei perioade astfel:

- perioada **Triodului** este perioada prepascală ține de la Duminica Vameșului și a Fariseului până la Duminica Paștilor, în total 10 săptămâni;

- perioada **Penticostarului** este perioada pascală ține de la Duminica Paștilor până la Duminica I după Rusalii sau a Tuturor Sfinților, în total 8 săptămâni;

- perioada **Octiohului** este perioada din restul anului ține de la sfârșitul Penticostarului până la începutul perioadei Triodului din anul următor.

Rânduielei liturgice specifice din prima zi a anului bisericesc În cadrul sfintelor slujbe se săvârșește, alături de Sfânta Liturghie în care este prăznuit Sf. Simeon Stâlpnicul cu Sf. Marta, mama sa, sfințirea apei și un Te-Deum, o slujbă specială pentru începutul anului bisericesc.

Sursa: mitropolia-banatului.ro

Daniel M.

Parohia Sfinții Trei Ierarhi - str. Ștefan cel Mare nr. 21A Bacău

Preot paroh: Aurel Cîrlan tel: 0751 590 232

Preoții slujitori: Vasile Sârcu tel: 0744 602 771; Ovidiu Sârcu tel: 0744 392 271

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

Nașterea Maicii Domnului prăznuită pe 8 septembrie este prima mare sărbătoare din noul an bisericesc. O închinăm Celei mai de seamă făpturi a neamului omenesc.

Celei din care S-a născut Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul, îi datorăm tot respectul nostru, preacinstirea și venerarea, căci rolul pe care l-a jucat în planul divin de mântuirea lumii a fost unul hotărâtor. A dat naștere Mântuitorului, L-a crescut cu multă

îngrijire, L-a ocrotit și L-a urmat mai târziu în tot ce a făcut. Ea va rămâne de-a pururi Mama Fiului lui Dumnezeu, dar și mama spirituală a tuturor creștinilor.

Catehismul Bisericii ortodoxe spune că: Evlavia Bisericii față de sfânta Fecioară face parte intrinsecă din cultul creștin. Maica Domnului, Fecioara Maria este pe bună dreptate cinstită de Biserică printr-un cult deosebit. Din cele mai vechi timpuri, sfânta Fecioară e cinstită sub titlul de Născătoare de Dumnezeu, sub a cărei ocrotire credincioșii aleargă rugându-se în toate primejdiile și nevoile.

Sfânta Scriptură nu relatează despre acest eveniment, însă scrierile apocrifă oferă amănunte despre originea și copilăria Fecioarei Maria.

Prin credință, părinții ei, Ioachim și Ana, deoarece nu aveau copii erau ironizați și batjocoriți de oameni. Cu toate acestea, Ioachim și Ana nu s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu ci s-au rugat în continuare nădăjduind în bunătatea lui Dumnezeu.

Tradiția spune că în al 50-lea an al căsătoriei lor, Marele Preot de la Templu a refuzat jertfa lor numindu-i blestemați. Ioachim a mers pe munte pentru a posti și a se ruga lui Dumnezeu ca să le dea un copil. De asemenea, și Ana a început să se roage lui Dumnezeu.

Îngerul Gavriil s-a arătat fiecăruia spunându-le că urmare a rugăciunii lor, Dumnezeu le va trimite binecuvântarea sa. Tot el le-a vestit că acest prunc se va umple de Duh Sfânt din pântecel mamei sale și că va purta numele Maria, ceea ce în limba egipteană înseamnă "binecuvântată de Dumnezeu".

Prin credință, deja de la naștere, Ioachim și Ana o oferă lui Dumnezeu pe Maria, fiica lor și desăvârșesc acest act de recunoștință prezentând-o la templu și

Maria, fiica lor și desăvârșesc acest act de recunoștință prezentând-o la templu și încredințând-o preoților încă de la vârsta de 3 ani spre a învăța să-l slujească lui Dumnezeu, rămânând fecioară.

Tradiții și obiceiuri

Cunoscută și ca "Sfânta Maria Mică, Nașterea Maicii Domnului marchează hotarul astronomic dintre vară și toamnă.

Potrivit tradiției populare, la sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului ca de altfel la orice mare praznic, nu se fac treburi gospodărești, nu se spală rufe, nu se face curățenie în casă, pentru a nu se atrage răul.

În popor se spune că în această zi vor fi ascultate rugăciunile, mai ales ale femeilor care vor să aibă copii, dar și ale celor însărcinate pe care Maica Domnului le va ajuta să aibă o naștere ușoară. Și cei care vor să se căsătorească se pot ruga în această zi Maicii Domnului ca să-și găsească perechea potrivită.

Maica Domnului are în calendarul ortodox 9 zile de pomenire:

8 septembrie - Nașterea Maicii Domnului,

1 octombrie - Acoperământul Maicii Domnului,

21 noiembrie - Intrarea în biserică a Maicii Domnului,

9 decembrie - Zămislirea Sfintei Fecioare de către Sfânta Ana,

26 decembrie - Soborul Maicii Domnului,

25 martie - Buna Vestire,

2 iulie - Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne,

15 august - Adormirea Maicii Domnului și

31 August - Punerea în raclă a brâului Maicii Domnului.

Surse: crestinortodox.ro, mediafax.ro

Daniel M.

ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI

Înălțarea Sfintei Cruci este prăznuită pe 14 septembrie. Aceasta este cea mai veche sărbătoare închinată cinstirii lemnului sfânt.

În această zi sărbătorim amintirea a două evenimente deosebite din istoria Sfintei Cruci:

-Aflarea Crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul și înălțarea ei solemnă

CVDĂNT ZIDITOR

În fața poporului de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie din anul 335;

- Aducerea Sfintei Cruci de la perșii păgâni, în anul 629, în vremea împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu mare cinste în biserica Sfântului Mormant (a Sfintei Cruci) din Ierusalim.

Sfanta Cruce a fost aflată din porunca Sfintei împărătese Elena, mama Sfântului Împarat Constantin cel Mare. Datorită acesteia s-au găsit pe Golgota trei cruci. Pentru a afla care a fost crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul și care sunt crucile tâlharilor răstigniți odată cu El, patriarhul Macarie le-a spus să atingă pe rând crucile de o femeie moartă. Femeia a înviat în momentul în care a fost atinsă de cea de-a treia cruce, cea pe care a fost răstignit Hristos.

Dupa aceasta minune, Patriarhul a poruncit înaltarea Sfintei Cruci la un loc înalt, de unde sa o poata vedea tot poporul.

Cand imparatul persan Hosroe a cucerit Ierusalimul, a luat cu el Crucea Domnului in Persia. Sfanta Cruce a ramas aici timp de paisprezece ani, pana cand Hosroe a fost invins de imparatul Heraclie, care a dus sfanta cruce in Ierusalim.

Înaltarea Sfintei Cruci se serbeaza cu post, pentru ca ea ne aduce aminte de patimile si moartea Mantuitorului.

Sursa: crestinortodox.ro

Daniel M.

DESPRE BOLILE MINTALE, TRUPEȘTI ȘI SPIRITUALE

„Răul (boala) este abaterea lucrării puterilor (facultăților) sufletești, sădite în fire, de la scopul lor, și nimic altceva" (Sfântul Maxim Mărturisitorul).

Cum putem distinge și care este legătura între bolile mintale, trupești și spirituale

Este important să facem distincția între bolile mintale și cele spirituale. Din acest motiv, unii vorbesc pe de o parte, de boli trupești, iar pe de altă parte, de boli ale sufletului. Nu îmi place expresia „boli ale sufletului”, deoarece este una ambiguă, putând face trimitere fie la bolile mintale, fie la cele spirituale, care sunt două lucruri diferite. În realitate trebuie să facem distincție între trei lucruri complet

diferite.

Există bolile trupești, boli ale trupului, există bolile mintale care privesc viața noastră psihică și, în fine, bolile spirituale care sunt un lucru distinct.

Ce sunt, așadar, bolile trupului?

Este un lucru cunoscut de toată lumea: cele care produc dereglări în trupul nostru.

Ce sunt bolile mintale?

Sunt probleme ce clatină universul nostru psihic, precum dezvoltarea exagerată a imaginației, tulburări de memorie, probleme de logică, fobii față de anumite obiecte, tulburări ale poftelor de mâncare pentru care există cauze psihice etc.

Există, în fine, bolile spirituale. Ce sunt acestea?

Tulburări apărute în relația noastră cu Dumnezeu. Cu alte cuvinte, din moment ce omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu, aceasta înseamnă că tot ceea ce are și este va fi determinat de o relație concretă cu Dumnezeu, fie pentru a-L primi, fie pentru a-L respinge.

Bolile spirituale sunt, așadar, boli ale relației noastre cu Dumnezeu, fiind incluse aici atât lucrarea trupească, cât și cea proprie psihismului nostru. Ca urmare, bolile spirituale nu sunt pur și simplu boli ale minții, ale duhului care se găsește la un al treilea nivel, dincolo de cel al trupului și al sufletului, ci cuprind întregul existenței noastre în relația ei, negativă sau pozitivă, cu Dumnezeu.

Aceste trei tipuri, așadar, de boli se pot manifesta simultan.

Un om poate suferi de boli trupești, mintale și spirituale, care pot avea sau nu legătură între ele. De pildă, există boli trupești care au o cauză firească, deși toate bolile își au rădăcinile în căderea omului, în păcatul strămoșesc, [iar nu în fire]. Totuși, în stadiul actual al umanității, există oameni sănătoși, dar care suferă de boli, de cancer sau altceva, după cum putem vedea și în viețile sfinților contemporani, cum ar fi Gheronda Porfirie sau Gheronda Paisie, care erau bolnavi, dar sufereau de boli cu cauze firești, nu duhovnicești.

Bolile trupești, însă, pot avea și cauze psihice, caz în care vorbim de boli psiho-somatice, așa cum, totodată, o boală trupească poate avea o cauză spirituală. De pildă, când avem o anume patimă, să spunem lăcomia pântecelui, când mâncăm mult, dăm pricină unor boli, cum ar fi probleme cardiace, probleme ale sistemului circulator sau, iarăși, când ne mâniem, provocând astfel disfuncții în organismul nostru, de asemenea, când suntem cuprinși de stresul ce ține

CVVĂNT ZIDITOR

de planul duhovnicesc, avem de a face cu dereglări ale organismului etc.

Prin urmare, bolile spirituale pot avea trei cauze distincte: cauze trupești, lucru vădit de Părinții Bisericii, după cum, de altfel, subliniază și Sfântul Grigore de Nyssa.

Consumul mare de alcool, de pildă, produce probleme la nivel mintal, deci cauza este una trupească.

Cauză poate fi și diavolul însuși, lucrarea diavolească, dar această influență nu trebuie exagerată. Se întâmplă ca unele persoane să fie demonizate, dar nu putem explica toate bolile spirituale prin prisma luării în stăpânire de către demoni și să le atribuim lucrării diavolului. Sunt puține cazurile care se datorează demonizării.

Și, desigur, există și cauze spirituale pentru o serie de boli spirituale. De pildă, paranoia este adeseori pusă în legătură cu trufia, depresia este corelată cu ceea ce Sfinții Părinți numesc tristețe sau akedie.

Procedura de identificare a cauzelor pentru fiecare situație este una complicată. În unele cazuri, bolile mintale pot fi vindecate prin tămăduirea trupului, în alte cazuri prin cea a sufletului, iar în alte situații prin intermediul unei abordări speciale în ceea ce privește aceste boli mintale. Personal, nu mă declar împotriva psihoterapiei. Nu cred că terapeutica bolilor spirituale ne permite să ocolim psihoterapia. Acest lucru este valabil în situația în care o boală spirituală este nemijlocit legată de una mintală. Dar există și cazuri în care o boală mintală nu are legătură cu una spirituală. Așa se face că vedem oameni sănătoși duhovnicește, care cu toate acestea au probleme psihice sau suferă de boli trupești. Trebuie să adoptăm o abordare rezervată în privința celor spuse.

Într-o altă carte pe care am scris-o, intitulată Conștiință duhovnicească, în cadrul căreia analizez aceste trei tipuri de boli, arăt că trebuie să fim atenți în privința unor psihoterapii, deoarece problema constă în faptul că unele psihoterapii sunt inofensive, dar altele se bazează pe o antropologie structurată amănunțit. De exemplu, psihanaliza lui Freud sau Jung. Demonstrez faptul că în multe cazuri antropologia și teologia nu se pot pune de acord. Sistemul lui Freud, de pildă, este întemeiat pe ateism, având așadar o percepție asupra omului care nu se împacă cu cea proprie creștinismului. Și la Jung există probleme de natură teologică, acesta considerând, de pildă, că satana este cea de a patra persoană a Sfintei Treimi și că omul, pentru a avea o dezvoltare psihică firească, trebuie să înglobeze răul în viața sa, lucru total ireconciliabil cu doctrina creștină. Trebuie,

așadar, să fim foarte circumspecți în privința psihoterapiei și să dăm, totodată dovadă de o ascuțime a minții.

Cred că un lucru important în abordarea bolilor este ascuțimea minții. Marii Părinți duhovnicești, Bătrânii [cu autoritatea unui Gheronda] au această ascuțime, după cum i-am cunoscut citindu-le viața, sunt capabili să pună îndată un diagnostic al bolii, când se apropie cineva de ei. Părintele Porfirie, de pildă, era capabil să spună „aveți această boală” sau „cauza este trupească, mintală, spirituală” etc. Sigur, problema este că în zilele noastre nu sunt mulți Părinți care să aibă o asemenea ascuțime a minții [harisma străvederii] și să ne vorbească astfel. Dar asemenea întâmplări putem găsi în scrierile Părinților.

Sursa: <http://www.pemptousia.ro/2012/12/jean-claude-larchet-interviu-pentru-postul-de-radio-al-bisericii-greciei/>

Extras din Interviu cu Jean Claude Larchet
(terapiabolilorspirituale.blogspot.com)

OMUL IPOCRIT (povestire cu tâlc)

După ce a muncit câteva ceasuri pe câmp, un țăran s-a așezat la umbra unui pom să se odihnească. Deodată, lângă el a venit în zbor o rață sălbatică și s-a oprit chiar alături, să ciugulească boabele căzute pe ogor. Ușor, țăranul și-a scos căciula și - zdup! a prins pasărea.

- Ce noroc pe capul meu, și-a zis! O să fac un foc de vreascuri și o să prăjesc rața asta. Să vezi ce bună o sa fie!

Dar în timp ce încerca să scoată pasărea de sub căciulă, aceasta se strecură repede pe lângă mâna omului și, ridicându-se imediat în zbor, dusă a fost. Privind cu necaz după ea, țăranul a mai zis:

- O, ce suflet bun am! Sper ca Dumnezeu să vadă cum m-am îndurat de pasărea aceasta, dându-i drumul, și să mă răsplătească pentru binele pe care l-am făcut!

Oare ce răsplată ar fi meritat un asemenea om? Cel ce încearcă să ascundă un păcat cu alt păcat, o minciună cu altă minciună, un rău cu alt rău, acela singur se păcălește.

Așa cum întunericul se alungă doar cu lumina, tot astfel răul nu poate fi alungat decât cu bine. "Păcatul este nedreptate". (sursa: crestinortodox.ro)

CALENDAR DE EVENIMENTE

12.08.2015 La centrul de Cateheză Parohială “Buna Vestire” a parohiei Sfinții Trei Ierarhi din Bacău a debutat proiectul Eparhial “Cateheze în parohii”.

24-29.08.2015 Manifestări din cadrul Săptămânii duhovnicești la Parohia Sf. Ioan din Bacău.

MIC DICȚIONAR RELIGIOS

APOCRIF (despre scrieri) - Scriere religioasă nerecunoscută azi între cele canonice.

ECUMENISM - Mișcare de refacere a Bisericilor creștine cu respectarea autonomiei lor, pe calea acordurilor și a dialogului teologic.

SINCRETISM - Reunire a unor elemente eterogene aparținând unor doctrine filosofice diferite sau unor religii diferite.

BIGOT - (Persoană) care urmează cu mare severitate toate percepțele rituale ale unei religii; (om) habotnic.

Conform: dexonline.ro

DIN ACEST NUMĂR

- 1 Septembrie începutul anului bisericesc - pag. 1
 - Nașterea Maicii Domnului - pag. 2, 3
 - Înălțarea Sfintei Cruci - pag. 3, 4
 - Despre bolile mintale, trupești și spirituale - pag. 4, 5, 6, 7
 - Omul ipocrit (povestire cu tâlc) - pag. 7
 - Calendar de evenimente - pag. 8
 - Mic dicționar religios - pag. 8
 - Din acest număr - pag. 8
-